

Rolnummer 838
Arrest nr. 25/96 van 27 maart 1996

A R R E S T

In zake : het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van artikel 34 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs, ingesteld door C. Dieu.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters M. Melchior en L. De Grève, en de rechters L.P. Suetens, H. Boel, L. François, G. De Baets en R. Henneuse, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp van het beroep*

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 12 april 1995 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 13 april 1995, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 34 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 13 oktober 1994, door C. Dieu, wonende te 1000 Brussel, Fontainasplein 9/11.

II. *De rechtspleging*

Bij beschikking van 13 april 1995 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Van het beroep is kennisgegeven overeenkomstig artikel 76 van de organieke wet bij op 9 mei 1995 ter post aangetekende brieven.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 16 mei 1995.

Memories zijn ingediend door :

- V. Maron, tussenkomende partij, wonende te 1210 Brussel, Bergopstraat 32, bij op 14 juni 1995 ter post aangetekende brief;
- de Franse Gemeenschapsregering, Surllet de Chokierplein 15-17, 1000 Brussel, bij op 23 juni 1995 ter post aangetekende brief.

Van die memories is kennisgegeven overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet bij op 28 juni 1995 ter post aangetekende brieven.

Memories van antwoord zijn ingediend door :

- de Franse Gemeenschapsregering, bij op 13 juli 1995 ter post aangetekende brief;
- V. Maron, bij op 14 juli 1995 ter post aangetekende brief;
- C. Dieu, bij op 26 juli 1995 ter post aangetekende brief.

Bij beschikking van 25 september 1995 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot 12 april 1996.

Bij beschikking van 7 februari 1996 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 27 februari 1996.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen en hun advocaten bij op 8 februari 1996 ter post aangetekende brieven.

Op de openbare terechtzitting van 27 februari 1996 :

- zijn verschenen :

. Mr. M. Detry, advocaat bij de balie te Brussel, voor de verzoekster;

. Mr. D. Wagner en Mr. A. Villers, advocaten bij de balie te Luik, voor de tussenkomen partij V. Maron;

. Mr. P. Levert, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Franse Gemeenschapsregering;

- hebben de rechters-verslaggevers R. Henneuse en L.P. Suetens verslag uitgebracht;

- zijn de voornoemde advocaten gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *In rechte*

- A -

Het verzoekschrift tot vernietiging

A.1.1. De verzoekster vordert de vernietiging van artikel 34, eerste lid, van het decreet van 6 juni 1994, inzonderheid van de term (diensten) « verstrekt », « in zoverre het een discriminatie in het leven roept onder de leerkrachten van het officieel gesubsidieerd onderwijsnet ».

A.1.2. C. Dieu stelt het beroep in in haar dubbele hoedanigheid van, enerzijds, vast benoemde leerkracht in het gesubsidieerd officieel onderwijs, en, anderzijds, gemeenschapssecretaris, met vakbondsverlof, van de sector « onderwijs » van de Algemene Centrale der Openbare Diensten (A.C.O.D.).

De in het geding zijnde bepaling heeft voor haar persoonlijk tot gevolg dat de tijdens het vakbondsverlof verworven anciënniteit - en hoewel zij geacht wordt in actieve dienst te zijn - niet in aanmerking zal worden genomen voor de berekening van de anciënniteit die wordt bedoeld in artikel 33 van hetzelfde decreet, waarin de wijze wordt georganiseerd waarop een nieuwe definitieve affectatie bij eenzelfde inrichtende macht wordt verkregen.

Als gemeenschapssecretaris van de sector « onderwijs » van de A.C.O.D., heeft zij tot taak de beroepsbelangen te verdedigen van de leden die bij haar vakbondsorganisatie zijn aangesloten, welke worden geschaad door de discriminerende regeling die bij de aangevochten bepaling is ingesteld.

A.1.3. Het enige middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet.

Terwijl de leerkracht met verlof in de meeste gevallen niettemin wordt beschouwd als zijnde in actieve dienst - met name wanneer hij met vakbondsverlof is -, stelt de aangevochten bepaling, door enkel de verstrekte diensten en niet de gesubsidieerde diensten in aanmerking te nemen, een discriminatie onder de leerkrachten in die zich in de administratieve stand van dienstactiviteit bevinden, naargelang zij al dan niet hun functie uitoefenen. Dat verschil in behandeling kan niet worden verantwoord aangezien « het handhaven van de personeelsleden in de situatie van dienstactiviteit, door hun rechtspositie, op zich tot doel heeft de gelijke administratieve rechten van de personeelsleden te vrijwaren die, om welke reden ook, verhinderd zijn hun dienst werkelijk uit te oefenen ».

De memorie van tussenkomst van V. Maron

A.2.1. Artikel 34, eerste lid, bepaalt de omrekening van de diensten om de anciënniteit vast te stellen die onder meer is bedoeld in de artikelen 30, 9°, en 31 van het decreet van 6 juni 1994, betreffende de voorwaarden voor vaste benoeming.

Enkel de gepresteerde en gesubsidieerde diensten worden in aanmerking genomen, onverminderd de verloven die bedoeld zijn in het tweede lid en die *sensu stricto* geen verstrekte diensten vormen; er wordt daarentegen geen rekening gehouden met andere verloven, zoals het ziekteverlof, die in andere regels nochtans als actieve dienst worden beschouwd.

Daarentegen worden in het decreet van 1 februari 1993 houdende het statuut van de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs, in artikel 47, bij de berekening van de anciënniteit alle gesubsidieerde diensten in aanmerking genomen, ongeacht of ze al dan niet zijn verstrekt, zodat aldus, in dat net, rekening wordt gehouden met andere met actieve dienst gelijkgestelde perioden dan die welke zijn bedoeld in artikel 34, tweede lid, en met name het ziekteverlof.

A.2.2. Wat haar belang betreft, is V. Maron tijdelijke leerkracht in het gemeentelijk basisonderwijs van de gemeente Sint-Joost; de tussenkomende partij is in dienst getreden één week vóór haar collega A. Daman, ook tijdelijke leerkracht, maar is minder goed gerangschikt dan laatstgenoemde, aangezien zij immers in totaal zevenendertig dagen ziekteverlof heeft moeten nemen die ingevolge de betwiste bepaling niet worden verrekend voor haar anciënniteit.

A.2.3. Wat het eerste middel betreft, dat is afgeleid uit de schending van de artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet, worden de leerkrachten die ziekteverlof of andere verloven die niet zijn beoogd in artikel 34, tweede lid, hebben genoten, gediscrimineerd, enerzijds, ten opzichte van hun collega's die niet dergelijke verloven hebben genoten en dus hun diensten hebben gepresteerd (eerste onderdeel), en, anderzijds, ten opzichte van degenen die de in het tweede lid bedoelde verloven hebben genoten, die immers wel in aanmerking worden genomen voor de berekening van hun anciënniteit (tweede onderdeel). Wat dat tweede onderdeel betreft, is er geen reden om een onderscheid te maken tussen het bevallingsverlof en de andere verloven, zoals het ziekteverlof, die niet in aanmerking worden genomen, terwijl, in de twee gevallen, de diensten niet daadwerkelijk worden gepresteerd en, in de twee gevallen, de leerkrachten vanuit administratief oogpunt worden beschouwd als zijnde in actieve dienst.

A.2.4. Een tweede middel is afgeleid uit de schending van artikel 24 van de Grondwet, doordat de betwiste bepaling in het gesubsidieerd officieel onderwijs en het vrij onderwijs een nochtans soortgelijke situatie op een verschillende manier behandelt, zonder dat het verschil wordt verantwoord, met name door eigen kenmerken van elke inrichtende macht. In beide gevallen gaat het om gesubsidieerd onderwijs en vergelijkbare voorrangregels voor de toekenning van betrekkingen op grond van de verwerving van een zekere anciënniteit.

De memorie van de Franse Gemeenschapsregering

A.3.1. Na het decreet van 1 februari 1993 houdende het statuut van de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs, heeft de wetgever, met het decreet van 6 juni 1994, de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd officieel onderwijs geregeld. Het beroep heeft betrekking op artikel 34, eerste lid, van dat decreet; het tweede lid van dat artikel is gewijzigd door artikel 8 van het decreet van 10 april 1995.

Niettegenstaande de bewoordingen van artikel 34, eerste lid, die de draagwijdte ervan beperken tot de artikelen 28 tot 35 van het decreet, is het van toepassing op de berekening van de anciënniteit in verschillende gevallen : aanstelling als prioritair tijdelijk personeelslid (artikel 24), vaste benoeming (artikel 31), verandering van affectatie (artikel 33), benoeming in een selectieambt (artikel 40) en benoeming in een bevorderingsambt (artikel 49).

A.3.2. Wat het door de verzoekster aangevoerde persoonlijke belang betreft, houdt haar hoedanigheid van vast benoemde leerkracht in dat zij niet ontvankelijk is om kritiek uit te brengen op de in artikel 34, eerste lid, voorgeschreven wijze van berekening, in zoverre die van toepassing is op de aanstelling als prioritair tijdelijk personeelslid en op de vaste benoeming, daar het gaat om situaties die niets uit te staan hebben met de hare. Voorts houdt haar minimale anciënniteit (11 jaar) in dat zij voldoet aan de vereiste van zes jaar anciënniteit die is voorgeschreven bij de artikelen 40 en 49 van het decreet, zodat zij er geen belang bij heeft artikel 34 te betwisten, in zoverre dat artikel van toepassing is in het kader van die twee artikelen. De verzoekster doet derhalve slechts blijken van haar belang om artikel 34, eerste lid, te betwisten, in zoverre het van toepassing is in het kader van een verandering van affectatie (artikel 33 van het decreet).

A.3.3. Wat het belang van de verzoekster betreft in haar hoedanigheid van gemeenschapssecretaris van de sector « onderwijs » van de A.C.O.D., treedt zij niet op namens de vakbondsorganisatie waarvan zij deel uitmaakt; de voorwaarden voor de betrokkenheid van die organisatie bij de werking van de openbare diensten worden trouwens door de in het geding zijnde bepaling niet geraakt. In zoverre zij handelt met het oog op de verdediging van de belangen van de leerkrachten doet de verzoekster, enerzijds, niet blijken van enige vertegenwoordigingsbevoegdheid voor het Hof en kan zij zich, anderzijds, niet beroepen op de verdediging van een collectief belang aangezien zij daartoe niet gemachtigd is.

A.3.4. Wat de grond van het enige middel betreft, dat is afgeleid uit de schending van de artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet door artikel 34 van het decreet van 6 juni 1994, organiseert die decreetsbepaling een regeling voor de berekening van de anciënniteit die, geïnspireerd op artikel 39 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969, zich evenwel op twee punten ervan onderscheidt, namelijk de afschaffing van de leeftijdsdrempels en de toepassing van een vermenigvuldigingscoëfficiënt van het aantal door de tijdelijke leerkrachten gepresteerd dagen.

Het verschil in behandeling tussen de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd officieel onderwijs, naargelang zij al dan niet vakbondsverlof genieten, bestaat niet. De termen « diensten (...) verstrekt », die in het in het geding zijnde artikel 34 zijn gebruikt, dienen immers in samenhang te worden gelezen met de termen « bij de inrichtende macht », aangezien de wetgever « de werkelijke diensten bij eenzelfde inrichtende macht, ongeacht het feit of ze al dan niet werkelijk werden gepresteerd, uitgaande van het begrip dienstactiviteit, in dezelfde functie » op het oog heeft gehad.

De verwijzing naar het voormelde artikel 39 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tijdens de parlementaire voorbereiding bevestigt die interpretatie. Uit de vergelijkende tabel in dezelfde parlementaire voorbereiding blijkt dat de anciënniteit wordt berekend zoals bij de Franse Gemeenschap en in het vrij onderwijs, en in die tabel wordt trouwens het begrip werkelijke diensten gehanteerd. In de in het geding zijnde bepaling wordt dus de vereiste van werkelijke diensten bij eenzelfde inrichtende macht beoogd, zelfs indien de bestaande anciënniteit verworven is in verschillende instellingen die van eenzelfde inrichtende macht afhangen. Die interpretatie vindt ook weerklank in het derde lid van het in het geding zijnde artikel 34, doordat het verwijst naar « een ononderbroken periode van actieve dienst ».

De memorie van antwoord van de Franse Gemeenschapsregering

A.4.1. In de door V. Maron neergelegde memorie van tussenkomst worden ten opzichte van het in het

verzoekschrift uiteengezette middel twee nieuwe middelen aangevoerd. Zij dienen onontvankelijk te worden verklaard aangezien artikel 87 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 - waarop die memorie is gegrond - de auteur ervan, in tegenstelling met artikel 85, niet toestaat nieuwe middelen aan te voeren, doch enkel opmerkingen op het ingestelde beroep te formuleren.

A.4.2. Subsidiar, inzake het tweede middel dat door de tussenkomen partij wordt aangevoerd en dat is afgeleid uit de schending van artikel 24 van de Grondwet, wordt het door de in het geding zijnde bepaling ingestelde verschil tussen het gesubsidieerd officieel onderwijs en het gesubsidieerd vrij onderwijs verklaard, enerzijds, door de dubbele specifieke aard die is beschreven in A.3.4 - en die niet wordt betwist - en, anderzijds, door het specifieke karakter van elk van de inrichtende machten van die twee onderwijsnetten. Een vereiste van anciënniteit verworven binnen dezelfde inrichtende macht, in het gesubsidieerd vrij onderwijs, zou niet denkbaar zijn geweest in zoverre er voor elke onderwijsinstelling een inrichtende macht is, terwijl in het gesubsidieerd officieel onderwijs verschillende onderwijsinstellingen van eenzelfde inrichtende macht kunnen afhangen.

De memorie van antwoord van V. Maron

A.5. Voor zover het Hof de interpretatie van de Franse Gemeenschap zou aanvaarden, kan de tussenkomen partij ten aanzien daarvan geen grief meer doen gelden : aangezien de perioden van ziekteverlof als perioden van dienstactiviteit worden beschouwd - want zij geven aanleiding tot subsidiering -, dienen zij derhalve immers in aanmerking te worden genomen voor de berekening van de dienstanciënniteit.

Mocht het Hof daarentegen die interpretatie niet volgen, dan verwijst de tussenkomen partij naar de argumenten die zij in haar memorie van tussenkomst heeft uiteengezet en die hierboven onder A.2 zijn weergegeven.

De memorie van antwoord van de verzoekster

A.6.1. In tegenstelling met wat de Franse Gemeenschapsregering beweert, doet de verzoekster wel degelijk blijken van een belang om de wijze van berekening van de anciënniteit wat de vaste benoeming betreft, te betwisten. De nieuwe definitieve affectatie waarnaar in het verzoekschrift wordt verwezen, beoogt immers niet de loutere verandering van affectatie - waarvoor de anciënniteit niet speelt - maar wel een nieuwe vaste benoeming in een andere functie, ten aanzien waarvan de anciënniteit, integendeel, wel speelt : naargelang men haar vakbondsverlof al dan niet in aanmerking neemt, doet de verzoekster blijken van een anciënniteit van ofwel 27 ofwel slechts 11 jaar, wat zonder twijfel haar persoonlijk belang om de in het geding zijnde bepaling te betwisten, aantoont.

A.6.2. De verzoekster « houdt staande dat de discriminatie die in het leven wordt geroepen door de vereiste dat de diensten zijn verstrekt en niet enkel gesubsidieerd, een volkomen willekeurig verschil in behandeling instelt, enerzijds, tussen leerkrachten van eenzelfde net en, anderzijds, tussen de leerkrachten van het officiële net en de leerkrachten van het vrije net. Aldus wordt binnen hetzelfde net, naast het probleem van het vakbondsverlof en van de andere verloven wegens zending, zoals de tussenkomen partij beklemt, een onderscheid ingesteld tussen een bevallingsverlof en een ziekteverlof ».

A.6.3. Hoewel de verzoekster zich verheugt over de interpretatie die de Franse Gemeenschapsregering aan artikel 34, eerste lid, geeft, stelt zij zich niettemin vragen over de draagwijdte die moet worden toegekend aan artikel 8 van het decreet van 10 april 1995 houdende dringende maatregelen inzake onderwijs, dat het tweede lid van het voormelde artikel 34 heeft gewijzigd. Zij vraagt zich af waarom het noodzakelijk wordt geacht in dat artikel 8 te bepalen : « in afwijking (...) omvat (...) », aangezien, volgens de door de Regering gesuggereerde interpretatie, alle verloven die zijn bedoeld in die wetswijziging, reeds zijn gedekt door het begrip dienstactiviteit en, behoudens het bevallingsverlof, worden gesubsidieerd. Als dispositief handhaaft de verzoekster bijgevolg haar vordering tot vernietiging van artikel 34, eerste lid, van het decreet van 6 juni 1994.

De bestreden bepaling

B.1. Het decreet van 6 juni 1994 (*Belgisch Staatsblad* van 13 oktober 1994) stelt de rechtspositie vast van de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd officieel onderwijs. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat het beroep beperkt is tot artikel 34, eerste lid, van dat decreet.

Artikel 34, dat deel uitmaakt van hoofdstuk III, getiteld « Werving », van het decreet, bepaalt :

« Voor de berekening van de anciënniteit, bedoeld in deze afdeling, worden enkel in aanmerking genomen de op het einde van het lopende school- of academiejaar gesubsidieerde diensten, bij de inrichtende macht verstrekt in een hoofdambt, voor zover de kandidaat het bekwaamheidsbewijs voor dit ambt bezit zoals bepaald in artikel 2.

Het aantal dagen gepresteerd als tijdelijke in een ambt met volledige prestaties bestaat uit al de dagen van het begin tot het einde van de periode van doorlopende bezigheid, met inbegrip van, indien ze in deze periode vervat zijn, het ontspanningsverlof alsook de kerst- en paasvakantie, het bevallingsverlof, het opvangverlof met het oog op adoptie en pleegvoogdij, en het uitzonderlijk verlof, resp. bedoeld in de artikelen 5 en *5bis* van het koninklijk besluit van 15 januari 1974, genomen bij toepassing van artikel 160 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 houdende het statuut van het personeel van het rijksonderwijs, in de artikelen 2 en 3 van het koninklijk besluit van 14 januari 1979 betreffende het omstandigheidsverlof verleend aan leden van het tijdelijk personeel van de rijksonderwijsinrichtingen.

Bij verandering van ambt worden de dagen gepresteerd als vastbenoemde in een ambt met volledige prestaties geteld van het begin tot het einde van een ononderbroken periode van actieve dienst, met inbegrip van de kerst- en paasvakantie, het bevallings-, opvang- en omstandigheidsverlof, zoals bedoeld in vorig lid.

De diensten bewezen in een ambt met onvolledige prestaties, en die ten minste de helft van het aantal uren vereist voor het ambt met volledige prestaties omvatten, worden in aanmerking genomen zoals diensten bewezen in een ambt met volledige prestaties.

Het aantal dagen verworven in een ambt met onvolledige prestaties dat niet de helft van het aantal vereist voor het ambt met volledige prestaties omvat, wordt gehalveerd.

Het aantal dagen verworven in twee of meer ambten met volledige of onvolledige prestaties, tegelijkertijd uitgeoefend, kan het aantal dagen verworven in een ambt met volledige prestaties gedurende dezelfde periode, nooit overschrijden.

De diensten gepresteerd door het personeelslid belopen nooit meer dan 300 dagen per schooljaar, zijnde één jaar anciënniteit. »

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

B.2.1. De verzoekende partij voert een dubbele hoedanigheid aan ter verantwoording van haar belang om artikel 34, eerste lid, van het decreet van 6 juni 1994 aan te vechten : de hoedanigheid van vast benoemde leerkracht in het gesubsidieerd officieel onderwijs, enerzijds, en die van gemeenschapssecretaris van de sector «onderwijs » van de Algemene Centrale der Openbare Diensten (A.C.O.D.), anderzijds.

B.2.2. In zoverre zij in de eerste plaats haar hoedanigheid van leerkracht in het gesubsidieerd officieel onderwijs, met vakbondsverlof sedert 1979, aanvoert, lijkt de verzoekster rechtstreeks en ongunstig in haar situatie te kunnen worden geraakt door een bepaling die, doordat zij preciseert op welke wijze de anciënniteit van het personeel van dat onderwijsnet wordt berekend, volgens de verzoekster de perioden van vakbondsverlof uit die berekening zou uitsluiten.

Uit de analyse van de situatie van de verzoekster blijkt evenwel dat zij vast benoemd is, enerzijds, en dat zij kan doen blijken van een anciënniteit van elf gesubsidieerde dienstjaren, zonder haar jaren van vakbondsverlof mee te rekenen, anderzijds. Bijgevolg kan zij niet rechtstreeks, noch ongunstig worden geraakt door artikel 34, eerste lid, doordat het toepasselijk is op de gevallen beoogd door de artikelen 24 (aanstelling van tijdelijk personeel) en 31 (vaste benoeming), die verzoekster niet betreffen, vermits zij vast benoemd is; zij kan evenmin rechtstreeks en ongunstig worden geraakt door artikel 34, eerste lid, doordat het wordt toegepast in het kader van de artikelen 40 (benoeming in een selectieambt) en 49 (benoeming in een bevorderingsambt), aangezien

die laatste twee bepalingen immers slechts een anciënniteit van zes jaar vergen, die de verzoekster reeds heeft verworven, zelfs in de door haar betwiste interpretatie van artikel 34. Hieruit volgt dat de verzoekster, in haar persoonlijke hoedanigheid, slechts doet blijken van het vereiste belang in zoverre artikel 34, eerste lid, van toepassing is op het geval van een nieuwe definitieve affectatie, geregeld bij artikel 33, tweede lid, van het decreet. De preciseringen die de verzoekster in haar memorie van antwoord heeft gegeven bevestigen trouwens dat zij, in haar persoonlijke hoedanigheid, haar beroep beperkt tot dat ene geval van toepassing van artikel 34, eerste lid.

B.2.3. De verzoekster voert eveneens, om haar belang aan te tonen, haar hoedanigheid aan van gemeenschapssecretaris van de sector « onderwijs » van de A.C.O.D., de vakbondsorganisatie die zij verklaart te vertegenwoordigen en door welke zij zou zijn gemachtigd om voor het Hof in rechte te treden, zodat zij « tot taak (zou hebben) de morele en professionele belangen te verdedigen van de leden die bij haar vakbondsorganisatie zijn aangesloten ».

Het Hof stelt vast dat de beslissing van het « Uitvoerend Bureau van de Gemeenschap Wallonië - Brussel » van 24 mei 1995, waarnaar de verzoekster verwijst om het van de A.C.O.D. gekregen mandaat te verantwoorden, betrekking heeft op andere bepalingen van het decreet van 6 juni 1994 (namelijk de artikelen 92 en 96), die het voorwerp uitmaken van het beroep dat is ingeschreven op de rol van het Hof onder het nummer 837, waarover het Hof uitspraak heeft gedaan bij zijn arrest nr. 10/96 van 8 februari 1996. Het door verzoekster namens haar vakbondsorganisatie ingesteld beroep is niet ontvankelijk.

B.2.4. Ten slotte, met betrekking tot de verwijzing van de verzoekende partij, in haar memorie van antwoord, naar artikel 34, tweede lid, van het decreet van 6 juni 1994, dat de berekening van de anciënniteit van het (enkele) tijdelijke personeel regelt, blijkt die irrelevant te zijn aangezien de verzoekende partij vast benoemd is, enerzijds, en die bepaling niet toepasselijk is in het kader van de berekening van de anciënniteit bedoeld in artikel 33, tweede lid, dat betrekking heeft op de enkele vast benoemde personeelsleden die een nieuwe definitieve affectatie wensen te genieten, anderzijds.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst

B.3.1. In de memories die zij heeft neergelegd, betoogt de tussenkomende partij V. Maron, met betrekking tot de schending van de artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet, dat de in het geding zijnde bepaling, binnen hetzelfde onderwijsnet en dezelfde inrichtende macht, de personeelsleden discrimineert die ziekteverlof of andere niet in het tweede lid van hetzelfde artikel bedoelde verloven hebben genoten : zij zou hen, enerzijds, discrimineren ten opzichte van de collega's die hun dienst hebben gepresteerd en, anderzijds, ten opzichte van diegenen die verloven hebben genoten die wel bij het voormelde tweede lid zijn beoogd. De tussenkomende partij voert bovendien een tweede middel aan, afgeleid uit de schending van artikel 24 van de Grondwet, doordat de bestreden bepaling « een soortgelijke situatie op een verschillende manier in het vrije en het officiële gesubsidieerde net » zou regelen.

B.3.2. Naar luid van het verzoekschrift wordt de vernietiging van artikel 34, eerste lid, van het decreet van 6 juni 1994 gevorderd « in zoverre het een discriminatie in het leven roept onder de leerkrachten van het officieel gesubsidieerd onderwijsnet (p. 2) », « die zich in de administratieve situatie van dienstactiviteit bevinden, naargelang zij al dan niet hun functie uitoefenen (p. 4) ».

De andere door de tussenkomende partij bekritiseerde verschillen in behandeling, uiteengezet in B.3.1 (enerzijds, onder de begunstigden van verloven - naargelang zij al dan niet zijn beoogd bij artikel 34, tweede lid - en, anderzijds, tussen het gesubsidieerd officieel onderwijs en het gesubsidieerd vrij onderwijs), blijken nieuwe middelen te zijn, die slechts kunnen worden aangevoerd in het geval bedoeld in artikel 85, tweede lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof. Aangezien de memories van tussenkomst niet steunen op artikel 85, tweede lid, maar op artikel 87 van de voormelde bijzondere wet, zijn de erin aangevoerde nieuwe middelen niet ontvankelijk.

Ten aanzien van de omvang van het beroep

B.4. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat artikel 34, eerste lid, van het decreet van 6 juni 1994 slechts in zoverre aan de toetsing van het Hof is onderworpen als het onder de leerkrachten die om een nieuwe definitieve affectatie verzoeken (artikel 33, tweede lid, van het decreet) op het vlak van de berekening van hun administratieve anciënniteit een niet-verantwoord verschil in behandeling zou invoeren naargelang zij de diensten die in aanmerking kunnen worden genomen al dan niet daadwerkelijk hebben gepresteerd.

Ten gronde

B.5. Volgens de Franse Gemeenschapsregering zou artikel 34, eerste lid, geen onderscheid maken ten aanzien van de berekening van de anciënniteit naargelang de diensten al dan niet daadwerkelijk zijn gepresteerd, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij betoogt. De termen «diensten (...) verstrekt », gebruikt in artikel 34, eerste lid, zouden immers in samenhang moeten worden gelezen met de termen « bij de inrichtende macht » : « Door die bewoordingen met elkaar in verband te brengen, wordt duidelijk dat de decreetgever de werkelijke diensten bij eenzelfde inrichtende macht, ongeacht of ze al dan niet werkelijk werden gepresteerd, uitgaande van het begrip dienstactiviteit, in dezelfde functie, op het oog heeft gehad. »

De tussenkomende partij sluit zich bij die interpretatie aan, op grond waarvan zij verklaart « geen grief meer te kunnen doen gelden tegen de bestreden bepalingen ». Harerzijds verheugt de

verzoekende partij zich weliswaar over die interpretatie, maar zij plaatst vraagtekens bij de verenigbaarheid ervan met artikel 8 van het decreet van 10 april 1995 houdende dringende maatregelen inzake onderwijs, waarbij artikel 38, tweede lid, van het decreet van 6 juni 1994 werd gewijzigd.

B.6. Uit de parlementaire voorbereiding van artikel 34 blijkt dat die bepaling geïnspireerd is op artikel 39 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het onderwijzend personeel van de Staat, toepasselijk op het onderwijzend personeel van de Franse Gemeenschap (*Gedr. St.*, Franse Gemeenschapsraad, 1993-1994, nr. 156/1, p. 11). Tevens werd meermaals gewezen op het feit dat de voorgestelde tekst ertoe leidde dat de anciënniteit op dezelfde manier zou worden berekend als in de twee andere netten, afgezien van de afschaffing van de leeftijdsdrempels en het afstappen van de coëfficiënt 1.2 voor de berekening van de tijdelijk gepresteerde diensten (*ibid.* en nr. 156/2, p. 25).

Overigens werd beklemtoond dat, met betrekking tot het gesubsidieerd officieel onderwijs, de anciënniteit binnen elke inrichtende macht zou worden berekend en enkel voor die inrichtende macht zou gelden (*ibid.*, nr. 156/2, p. 6).

B.7.1. Zowel het statuut van het personeel van het Gemeenschapsonderwijs als dat van het personeel van het gesubsidieerd vrij onderwijs omvat bepalingen die analoog zijn aan artikel 34, eerste lid.

Met betrekking tot het personeel van het Gemeenschapsonderwijs bepaalt artikel 39, a), eerste lid, van het koninklijk besluit van 22 maart 1969, gewijzigd bij het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 10 juni 1993 :

« Voor het berekenen van het in artikel 30, lid 1, bedoelde aantal dagen :

a. worden slechts de werkelijke diensten in aanmerking genomen die in het rijksonderwijs gepresteerd zijn ofwel sinds de kandidaat in het bezit is van het bekwaamheidsbewijs voor het ambt waarvoor hij kandidaat is voor een aanstelling als prioritair tijdelijke, ofwel wanneer ingevolge artikel 20 afwijkingen werden verleend, vanaf de 451ste dag prestaties en bij het verstrijken van het derde schooljaar, voor het betrokken ambt. (...) »

B.7.2. Artikel 47, § 1, van het decreet van 1 februari 1993, gewijzigd bij het decreet van

22 december 1994, bepaalt zijnerzijds, met betrekking tot het personeel van het gesubsidieerd vrij onderwijs :

« § 1. Voor de berekening van de anciënniteit :

1° worden enkel in aanmerking genomen de op 30 april gesubsidieerde diensten in een hoofdamt, in een amt van de betrokken categorie en voor zover de kandidaat het bekwaamheidsbewijs voor dit amt bezit zoals bepaald in artikel 2. (...) »

B.8. De vergelijking tussen de bestreden bepaling en de overeenkomstige bepalingen die in de andere twee onderwijsnetten toepasselijk zijn toont aan dat artikel 34, eerste lid, in wezen in die zin van de laatstgenoemde bepalingen verschilt dat de « gesubsidieerde diensten » « verstrekt » moeten zijn « bij de inrichtende macht », dit wil zeggen binnen dezelfde inrichtende macht. Die bepaling zet in rechte de bezorgdheid om, die in de hiervoor vermelde parlementaire voorbereiding tot uitdrukking werd gebracht, om « de anciënniteit (enkel) te laten berekenen binnen eenzelfde inrichtende macht » en « (enkel) te laten gelden wat haar betreft ». Hieruit volgt dat de term « verstrekt » in samenhang moet worden gelezen met de termen « bij de inrichtende macht ».

Wat de draagwijdte betreft die volgens de verzoekster zou moeten worden gegeven aan de term « verstrekt », afzonderlijk gelezen, stelt het Hof allereerst vast dat de overeenkomstige bepalingen van andere statuten, die hiervoor werden aangehaald, niet inhouden dat de diensten noodzakelijkerwijze moeten zijn « verstrekt », in eigenlijke zin, om in aanmerking te kunnen worden genomen. Vervolgens merkt het Hof op dat die vereiste evenmin kan worden teruggevonden in de parlementaire voorbereiding van het decreet van 6 juni 1994, in het bijzonder in die betreffende artikel 34, eerste lid. Het stelt ten slotte vast dat artikel 34, derde lid, dat betrekking heeft op het vast benoemd personeel - en de verzoekster verkeert in die situatie - voor de berekening van de anciënniteit in geval van verandering van functie verwijst naar het begrip periode van « dienstactiviteit », die in principe de administratieve stand is van de ambtenaren krachtens artikel 54 van het decreet.

Uit de samenhang van de voormelde elementen vloeit voort dat het bestreden artikel 34, eerste lid, in zoverre het de enkele « gesubsidieerde diensten, bij de inrichtende macht verstrekt (...) » beoogt, in die zin moet worden geïnterpreteerd dat voor de berekening van de anciënniteit slechts de diensten in aanmerking worden genomen die bij eenzelfde inrichtende macht zijn verworven door een personeelslid dat zich in de administratieve stand van dienstactiviteit bevindt of geacht wordt zich

in die stand te bevinden. Doordat het toepasselijk is in het kader van artikel 33, tweede lid, van het decreet van 6 juni 1994, maakt artikel 34, eerste lid, bijgevolg geen enkel onderscheid onder de leden van het personeel in dienstactiviteit, naargelang zij hun diensten al dan niet daadwerkelijk hebben gepresteerd - met name wegens vakbondsverlof -, maar beperkt het zich ertoe te eisen dat de ancienniteit die tot staving van een verzoek om nieuwe definitieve affectatie wordt aangevoerd, bij dezelfde inrichtende macht werd verworven.

Om die redenen,

het Hof

verwerpt het beroep.

Aldus uitgesproken in het Frans, het Nederlands en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 27 maart 1996, door de voormelde zetel, waarin rechter L. François voor de uitspraak is vervangen door rechter P. Martens, overeenkomstig artikel 110 van de voormelde wet.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

M. Melchior